

Askjær Jørgensen (FP):

Når man er erhvervspolitisk ordfører, lytter man naturligvis til en sådan debat som den i dag, hvor det drejer sig om erhvervslivets lærlinge, og jeg blev glad, da jeg hørte, at hr. Palle Simonsen kvitterede over for hr. Halvgaard, vores ordfører i dag, for, at det blev understreget, at det var en forbedring af erhvervslivets generelle situation, der ville åbne op for flere lærepladser, og deri er jeg enig. Derfor vil jeg også godt kvittere for det og sige, at jeg ved nærlæsningen er meget tilfreds med beslutningsforslag B 27, for jeg synes faktisk, at der ved tidligere debatter om lærlingene har manglet denne islæt fra firkløverpartiernes side. Jeg mener faktisk, at man med det beslutningsforslag, man her har fremsat, nu reelt siger: nu vil vi skabe betingelsen for det. B 27 er jo i vid udstrækning en indrømmelse fra firkløverpartiernes side af, at ikke al den lovgivning, man har været med til at vedtage, har været rigtig. Det er nødvendigt for mig at kvittere for, at man nu indrømmer, at der skal en forstærket indsats til over for erhvervslivet for at få alle i gang igen. Vi kommer med et tilsvarende beslutningsforslag, der naturligvis er endnu bedre, i næste uge. Jeg tror, det er dér, vi skal mødes, og det synes jeg skulle siges i denne debat. Men jeg vil godt notere, at den debat, der er rejst i dag, har på en god måde understreget rigtigheden i det beslutningsforslag, der hedder nr. B 27.

Nørgaard Sørensen (S):

Hr. Palle Simonsen udlagde teksten således, at jeg skulle have sagt, at alt, hvad der vedrører administrative beslutninger, for at undgå for meget bureaukrati skulle gennem hele møllen i det særlige udvalg vedrørende ungdomsarbejdsløshed. Det har jeg ikke sagt. Jeg har bare sagt, at det ikke kan udelukkes, at de initiativer, der skal tages på afbureaukratiseringsområdet, også kan komme til at kræve lovgivning, og så vil det helt naturligt ende i det pågældende udvalg. Det tror jeg hr. Palle Simonsen er enig i, og derfor kan man altså ikke udelukke, at vi får en diskussion også om disse problemer i det særlige udvalg om ungdomsarbejdsløsheden.

Så vil jeg også sige til hr. Palle Simonsens kommentarer til mine tvangstanker, som han sagde, at jeg havde ikke nogen tvangstanker.

Jeg sagde bare til hr. Palle Simonsen det meget simple, at jeg da gik ud fra, at det konservative folkeparti ikke kunne gå ind for, at aftaler, der var aftalt i frivillighed på arbejdsmarkedet, skulle underkendes af folkettingen, når det samme folketing tidligere har argumenteret for og gennemført muligheden for, at netop disse aftaler kan indgå i frivillighed. Det gik jeg ud fra, og det går jeg ud fra, også efter hr. Palle Simonsens seneste indlæg, at vi er enige om. Vi skal ikke underkende aftaler, der er indgået i frivillighed, og som rent faktisk viser sig at kunne fungere. Det vil jeg så godt sige tak for, fordi det er et godt udgangspunkt at have også for den videre debat, at man skal holde sig det for øje.

Hr. Ole Henriksen sagde noget meget rigtigt, synes jeg, da han sagde, at man netop kunne risikere, at der blev for meget bureaukrati og for megen administration, hvis man begyndte at blande folkettingen ind i sager, der normalt skulle kunne ordnes administrativt via de faglige udvalg og via arbejdsmarkedets parter. Det tror jeg er rigtigt, og det er også på den baggrund, jeg må, om ikke karakterisere hr. Bertel Haarders idé som værende vild, så i hvert fald sige, at hr. Bertel Haarders idé om at inddrage finansudvalget i en forfærdelig masse ting vedrørende uddannelsesaftaler på arbejdsmarkedet er og bliver en dødssejler. Jeg er selvfølgelig beæret over, at hr. Bertel Haarder, nu da jeg er finansudvalgsmedlem, har tiltro til, at jeg ikke bare skulle kunne virke som politiker i finansudvalget, men også direkte som administrator. Men det er altså en dårlig idé, fordi det ville ende i det helt store papirnusseri, det ville ende i forsinkelser, og det ville ende i for megen administration. Det ville være at gøre det, der normalt skulle være administration, til noget direkte politisk kontroversielt, og det synes jeg ikke vi kan være tjent med.

Hvad angår dagsordenen, som hr. Palle Simonsen har fremsat, vil jeg godt sige, at der i dag trods alt har været den bemærkelsesværdige forskel her i salen, at hr. Palle Simonsens tale har været meget afdæmpet, medens hr. Bertel Haarders adrenalinproduktion på dette område har været højt oppe. Jeg vil godt konstatere, at det er en bemærkelsesværdig forskel, og det synes jeg også vi skal kvittere for i socialdemokratiet ved at være venlige. Det vil vi være ved at stemme